

DISKUSIJA

Grobišče na Blejskem Otoku spada v dobo od 9 — 11 stoletja. Kljub visokemu številu osebkov — 219, jih je bilo uporabno le malo. Tako je večina skeletov nedoločljiva po spolu in starosti. Glede na starost se je ohranilo največ okostij iz dobe adultusa in maturusa. Po pričakovanju je najmanjša ohranjenost v dobah infans I, infans II, juvenis in senilis. Doba senilis je v primerjavi z »Bledom 1948« in »Bledom 1949«, kjer je le okoli 5⁰/₀, pri nas močnejše zastopana z 7,8⁰/₀. Iz tega lahko sklepamo na sorazmerno dolgo življensko dobo, v kolikor niso osebki mlajših in srednjih let pokopavali drugje oziroma so umirali izven doma.

Odstotek otrok je v našem materialu 24,2⁰/₀, kar je precej nizko v primerjavi z ostalimi staroslovanskimi najdišči. Še vedno ima najvišji odstotek »Bled 1948« z 42,6⁰/₀. To kaže na izboljšane življenske razmere, ter odsotnost večjih epidemij. Obe dejstvi: izboljšane življenske razmere in nizek odstotek otrok, deloma že potrujeta že zgoraj omenjeno daljšo življensko dobo.

Ohranjenost lobanj je bila zelo slaba. Ohranilo se je le 8 kalvarij — 3 ženske in 5 moških. Po obliki odločno prevladuje brahikranija. Iz tabele 3 se vidi, da večina lobanj v navedenih grobiščih sodi med mezokrane lobanje, vidi pa se še tendenca k dolihokraniji. Prav v tem znaku pa se naša serija okostij razlikuje. To nam da misliti, da gre morda za drugo populacijo. Že prof. dr. Božo Škerlj je na osnovi večjega števila brahikefalov v seriji »Bled 1949« sklepal, da gre morda v tem primeru za potomce staroselcev.

Višino smo merile pri 27 moških in 11 ženskih osebkih. Poprečna višina moških je 168,7 cm, žensk pa 162,1 cm. Moški in ženski osebki našega materiala so v primerjavi z ostalimi staroslovanskimi najdišči najvišji. Spolna razlika je majhna, le 6,6 cm. Na podlagi tega in pa precejšnje variacijske širine indeksov, domnevamo, da gre morda za precej mešano populacijo.

Čeprav so podatki s katerimi razpolagamo skopi, smo si vseeno vsaj deloma lahko predstavile morfološki izgled teh ljudi. Splošen vtis, ki so nam ga dala okostja, kaže na precej močne ljudi. Kostni, posebno pri moških, so robustne z krepko izraženimi narastišči za mišice. Tako ženske kot moški so bili sorazmerno visoki, po obliki lobanje pa je verjetno prevladovala brahikefalija. Zaradi slabe ohranjenosti in pa premalo podatkov rasnih tipov nismo mogle določati.